

TORONYIRÁNY

XVI. 3.

2022. január 16.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 2. vasárnap

Január 18. Árpád-házi Szent Margit szűz

Ez volt az első csoda. Jézus nem a nagy tömeg elé állt ki vele, hanem a családi kör bensőséges és ünnepi keretét választotta. Ő az életet gyökerétől kezdve akarja megszentelni. Van ereje hozzá, hogy az egyéni és társas kapcsolatokat átszöje kegyelmével. Talán még nagyobb jelentősége van számunkra annak, hogy Jézus egy jókedvű társaságban indul el megváltói útjára, s itt igazolja, hogy Isten országának erői kiáradnak. Nem félti az Isten ügyét az embertől, és nem sajnálja tőlünk az örömet. Tudja, hogy kezdeményezése győzelemre van hivatva. A jókedvű elindulás a remény kifejezése. Jézus nem azért bízott küldetése sikerében, mert nem látta a nehézségeket. Ő kezdettől fogva tudta, hogy „mi lakik az emberben” (Jn 2,24). Ismerte a bűn okozta lesüllyedést, az ember földhöz tapadtságát, telhetetlenségét, elkeseredését és dühét. De azt is tudta, amit Pál apostol majd az ő működése nyomán fog megfogalmazni, hogy ahol elhatalmasodott a bűn, ott túlradt a kegyelem (Róm 5,20). Jézus az Atya irgalmát tárta ki a bűnös világ felé, azt az irgalmat, amely Isten minden tetténél nagyobb.

Az evangélista ebben foglalja össze a csodáról szóló igehirdetést, hogy „Jézus kinyilvánította dicsőségét, és tanítványai hittek benne”. A csodák csak azoknál válnak a hit támaszává, akik Isten irgalmának, szeretetének, dicsőségének a jelét látják meg benne. Annak a dicsőségnek jelét, amelynek az embert is részesévé akarja tenni. Az evangélista itt a karizmatikus tett megnevezésére a görög „semeion” szót használja, amelyet magyarul jelnek lehet fordítani. A csoda jele az Isten erejének és országának, amely már itt van és kifejti hatását. Másutt a csodák úgy szerepelnek, mint „dynamis”, azaz erőnyilvánulások, amelyek felülmúlják a tapasztalati élet körét. Jézus nem változtatta át az életet menyegzős lakomává, de reményt adott, hogy a megváltás erői bennünk működnek és minket alakítanak.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 62,1-5** Izajás próféta Isten szeretetét népe iránt a vőlegény-menyasszony iránti szeretetéhez hasonlítja.
- 2. 1Kor 12,4-11** Az egyház tagjainak a Szentlélek különböző lelki ajándékokat, karizmákat ad, de ezeket mindenki azért kapja, hogy a közösséget szolgálja.
- 3. Jn 2,1-11** A galileai Kánában egy lakodalm alkalmából meghívott vendégként végzi Jézus első csodáját.

A kánai menyegző

Az evangélista kiemeli, hogy Jézus a kánai menyegzőn művelte első csodáját tanítványai és rokonai körében, s tanítványai hittek benne. Ezért az eseményt úgy vehetjük, mint a tanítványok első megerősítését és mint a jövődó ígérteét. Ezért is tárgyaljuk a nyilvános működés előkészítésének keretében. Igaz, hogy az evangélisták általában nem követik az időbeli sorrendet, de a negyedik evangélium a húsvéti ünnepek feltüntetésével mégis ad bizonyos időbeli áttekintést és keretet. A kánai menyegzőt a Natánaellel való találkozás utáni harmadik napra teszi, utána pedig az első húsvétról beszél, amelyen Jézus kiúzi a kereskedőket a templomból, csodákat tesz, tanít és sokan hisznek benne. Nyilvános fellépésének tehát ezt az első húsvétot tekintjük.

Kána közel volt Názárethez. Az apostoli igehirdetés számára nem az volt a fontos, hogy kinek az esküvőjét tartották, hanem az, hogy Jézus kinyilatkoztatott valamit istenfiú dicsőségéből. Ezért mellőzik azokat a részleteket, amelyek csak az emberi kíváncsiságot elégítenék ki. Ma különben akadnak magyarázók, akik Jézusnak csak gyógyításait ismerik el történeti eseménynek. Az úgynevezett természeti csodákban csak az apostoli igehirdetés képeit látják, amelyek meg akarják világítani a természetfölötti erők jelenlétét, illetve amelyek utalnak a megváltás valóságára. Biztos, hogy Jézus nem érdekesség kedvéért tett csodákat, hanem azokat jelképeknek szánta, tehát kell bennük keresnünk a mélyebb teológiai értelmet is. De semmi sem akadályoz bennünket abban, hogy a történet magját valóságos eseménynek és valóságos csodának fogjuk fel, amit az igehirdetés aztán a katekézis kellékeivel adott tovább. A történet alkalmas volt arra, hogy az apostoli egyházban nemcsak Jézus hatalmát mutassák be, hanem kiemeljék Mária közbenjáró szerepét is.

Mária jelenléte mutatja, hogy valamelyik rokon tartotta menyegzőjét. Ekkor még a tizenkét tanítvány csoportja nem alakult ki, ezért közülük valószínűleg csak azok voltak együtt Jé-

zussal, akik a Jordántól való visszatérés közben csatlakoztak hozzá, tehát Péter és András, Jakab és János, Fülöp és Natánael. A zsidóknál a lakodalom hagyományosan hét napig tartott, s mivel Palesztina borteremő vidék volt, az iddógálás hozzátartozott minden ünnephez. A történet az itt következő mozzanatokra hívja fel figyelmünket.

Mária figyelmezteti Jézust, hogy a bor fogytán van. Neki tehát van szeme az emberek problémáinak, bajainak meglátására, s megvan a lehetősége is arra, hogy ügyünket továbbítsa Fiához. Máriának ezt a szerepét azok az évek is kiemelhették, amelyeket még Jézus megdicsőülése után az egyházi közösségben töltött. Az ApCsel 1,14 is megjegyzi, hogy Mária az első naptól kezdve egynek érezte magát a könyörgő egyházzal. Jézus látszólag elutasító választ ad: „Mit akarsz tőlem, asszony? Még nem jött el az órád!” Az „asszony” megszólítás egyszerűen követi a régi arám és görög nyelvhasználatot. A családi körben inkább ünnepélyességet jelentett, nem tiszteletlenséget. De mit akar azzal kifejezni, hogy még nem jött el az órája? Egy határozott időpontnak, mint az ő „órájának” emlegetése a negyedik evangélium sajátja (4,21; 7,30; 13,1; 16,2; 17,1). Ezen az evangéliumon végigvonul továbbá az a tudat, hogy Jézusban kinyilvánult az Isten Fiának dicsősége. A gondolat teljes összefoglalását kapjuk a 17,1-ben: „Atyám, elérkezett az óra, dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged.” A dicsőség végleges megnyilvánulása szenvedése, halála és feltámadása lesz. De ennek a dicsőségnek egy-egy szikráját már elővételezte csodáiban és tanításában. A Máriához intézett szavakat tehát kétféleképpen magyarázhatjuk. Egyrészt úgy, hogy még nem dicsőült meg, tehát nincs igazi helye közbenjárásának. Másrészt úgy, hogy még igazában nem kezdte meg nyilvános működését, tehát csodáinak sem jött el az ideje. Ez a megszorítás azonban nem olyan, hogy kivételt ne tehetne. Sőt a megszorítás éppen Mária közbenjárásának a jelentőségét és hatékonyságát emeli ki. Annak ellenére, hogy még nem jött el az órája, anyja kedvéért elővételezi karizmatikus hatalmát. Mária maga is így értelmezte a szavakat, azért figyelmeztette a szolgálát, hogy tegyék meg, amit majd Jézus mond nekik. Számolt valamilyen feltűnő jelenséggel, azért tartotta szükségesnek a szolgálát figyelmeztetését.

Jézus hat vizeskorsót választ ki, amelyekben a tisztálkodásra szánt vizet tartották. A szolgálaknak ezeket a 20-40 literes edényeket kellett vízzel megtölteniük. Azután felszólította őket, hogy vigyenek belőle a násznagynak, aki a menyegzőn a házigazda szerepét töltötte be, és főleg arra ügyelt, hogy a bort megfelelő módon keverjék vízzel. A hosszú mulatozásban és a meleg vidéken erre is szükség volt. Miután a násznagy megízlelte az új bort, csodálkozva kérdezi a vőlegénytől, hogy miért tértek el a szokástól. Mindenütt előbb a jó bort adják, csak ha már megittasodtak, akkor veszik elő a gyengébbet. Itt pedig fordítva történt.

Már említettük, hogy János evangéliuma Jézus szavainak és tetteinek teológiai elemzését is nyújtja. Természetesen ez a „teológia” itt kinyilatkoztatás, nem pedig emberi értelmezés, hiszen a sugalmazó Szentlélek áll mögötte. Biztos, hogy Jézus ebbe az első karizmatikus tettébe sok szimbólumot vitt bele, és a jelképek értelmezését az apostoli ígehirdetés is folytatta. Nekünk most mindezt figyelembe kell vennünk. A Jézus által hozott kor jobb, mint az előbbi. Ebben benne van a régi és új szövetség szembeállítás, Mózes törvényt adott, Jézus a kegyelmet és az igazság teljességét hozta. Ő a természetet fel tudja emelni a természetfölötti világba, a bűnös embert Isten gyermekévé teszi.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (2.)

Önmagunkkal és másokkal

3. ELSŐ LÉPÉS: ÖNMAGUNK ELFOGADÁSA

2. Ápoljuk a lelkünket! Nem elég csupán a testünket ápolni: emberi mivoltunknak a napi „kenyéren” túl másra is szüksége van. Aki önmagát szereti, hallgat tehát az érzéseire, a hangulataira, elgondolkodik a vele és körülötte történő eseményeken. Megajándékozta önmagát a csend pillanataival, hogy kapcsolatot teremtsen Istennel.

3. Legyenek igaz barátaink, és viselkedjünk igaz barátként! Nem azért születünk ugyanis, hogy magányosak legyünk, hanem hogy másokkal együtt éljünk, hogy adjunk és kapjunk segítséget, támaszt és... örömet!

4. Készüljünk a jövőre! Csak fáradtsággal és verejtékkel válhatunk életrevaló emberekké, ezt mindenki tudja: tanulás nélkül viszont semmit nem érhetünk el. Pontosan ezért kell iskolába járnunk.

5. Legyenek hobbijaink! Fontos, hogy rájőjjünk, melyek azok a dolgok, melyek ténylegesen örömet okoznak nekünk: olvasás, zene, festészet, sportolás... Bármilyen tevékenység jobb, mint csavarogni az utcán, vagy ülni egész nap a tévé előtt.

6. Tegyük valamit másokért! Elég arra gondolni, mennyi önzetlen szeretetet kaptunk szüleinktől, barátainktól, ismerőseinktől, de olykor ismeretlenektől is, milyen sok mindent tanítottak nekünk, milyen sok időt szenteltek ránk: próbáljuk ezt meghálálni egy kis figyelemmel, egy kis szeretettel anélkül, hogy bármit is kérnénk cserébe.

7. Nézzünk bele a tükörbe és legyünk elégedettek azzal, amit látunk! Nincsen semmi, ami jobb kedvre derítene minket, mint az, hogy szeretjük önmagunkat: és kit érdekel, ha nem hasonlítasz egy modellre, vagy a focibajnokság gólkirályára, egyedí vagy!

8. Gondolkodjunk pozitívan! Ez meglehetősen hasznos szokás; mert aki mindig pesszimista, csak a rossz dolgokat fogja vonzani.

Amikor másokkal érintkezünk

1. HOGYAN KÖSZÖNJÜNK?

1. Ha éppen ülsz, állj fel tiszteleted jeléül azon személy felé, akivel találkozol, ezután annyira lépj közel hozzá, hogy kezét tudj vele fogni.

2. Köszönés közben ne bámuld mereven a másikat, de ne is nézz másfelé: mutasd meg a veled szemben álló személynek, hogy odafigyelsz rá, az arcán nyugtatva figyelmes, lehetőleg barátságos és üdvözlő tekintetedet.

3. Ennél a pontnál ne fukarkodj a mosollyal: emlékezz, hogy a mosoly az egészség alapja.

4. Egyidejűleg nyújtsd ki a jobb kezéd, hogy megszorítsd a társad kezét. Nem úgy, hogy összeroppantod, vagy morzsolod, vagy úgy elkapod, mint sas a prédáját, de nem is rázhatod meg úgy, mintha egy ág lenne tele gyümölcscsel.

A kézszorítás közben ne húzd vissza rögtön a kezéd, mintha izzó vasat lógattál volna. Energikusan szorítsd meg inkább a kezét: ezzel jelezheted a másik számára, hogy szilárd akaratú ember vagy, akire lehet számítani, és aki tele van lelkesedéssel.

5. Olykor a kézszorításhoz hozzátartozhat egy puszti is, mely azt jelenti, hogy „örülök, hogy viszontlátlak”, tehát egy kölcsönös gesztust feltételez olyan személyek között, akik már régebb óta ismerik egymást és bensőséges kapcsolatban állnak egymással.

Ha a különösen szeretetteljes, idős nagynénik csókolgatási hóbortjainak tárgya netán te lennél, és ez a helyzet téged feszélyezne, merev testtartással próbálj tanúsítani egy kis ellenállást. Ha intelligensek, észreveszik tiltakozásodat. Ha mégsem értenek meg, türelmesen meg kell várnod, míg körbecsókolgatnak. 6. Ekkor mondhatsz udvarias üdvözlő kifejezéseket: ismeretleneknek, vagy akikkel nem állsz közeli viszonyban: „Jó napot kívánok!, Jó estét kívánok!”, vagy egyszerűen: „Üdvözlöm”; veled egykorúakkal, barátokkal, rokonokkal: „Szia!”. A köszöntés után folytathatod ekképp: „Mi történt veled, mióta nem láttalak”, „Hogy vagy?”, „Örülök, hogy találkoztunk...”.

3. HOGYAN NE KÖSZÖNJÜNK?

1. Nem köszönünk teli szájjal. Ha éppen rágunk valamit, nem köpjük ki mások szeme láttára, hanem igyekszünk lenyelni a köszönés előtt.
2. Nem köszönünk zsebre dugott kézzel, falnak támaszkodva, vagy holtfáradt pózzal.
3. Nem köszönünk füttyüléssel, nem vágunk rá a másiknak a vállára, és nem kiáltunk oda neki száz méteres távolságból, nehogy frászt hozunk a többi járókelőre.
4. Nem kell mindenképpen köszönnünk azoknak az ismerőseinknek, akik éppen másokkal beszélgetnek: elég egy mosoly, vagy egy biccenés. Ugyanez a szabály érvényes a templomban, vagy olyan helyzetekben, ahol egy köszönés zavart kelthet.
5. Nem köszönünk valakinek „Hé, te!” odaszólással ordítva, nyers és parancsoló hangnemben: függetlenül a használt köszönési formulától, alapszabály a kedvesség.
6. Egy ünnepség mind a 234 meghívottja nem fogja egytől egyig köszönteni a másikat: egy tíz főnél nagyobb csoportban elég az együttes köszönés, melyben a jelenlevők tekintete találkozik. Ne felejtse el, hogy nem viszonzni a köszönést, több mint udvariatlanság: egy súlyos törés a kölcsönös kapcsolatban. De mielőtt véres bosszút szerveznénk az ellen, aki nem válaszolt a köszönésünkre, jobb, ha előbb megbizonyosodunk arról, hogy a látása és hallása tökéletesen működik-e. Aztán pedig, próbáljunk meg minden esetben köszönni ezután is: előfordulhat, hogy a nevetlen egyénnek elakad a szava kedvességünk miatt.

4. KINEK KÖSZÖNJÜNK?

Az a legjobb módszer, ha minél többet köszönünk: nem kerül sokba, és kedvez a rólunk alkotott képnek. Alapesetben azok köszönnek egymásnak, akik ismerik egymást és azok, akiket először mutatnak be, vagy mutatkoznak be egymásnak. De köszönni valakinek bármilyen beszélgetés megkezdése előtt kellemes figyelmességnek számít, különösen, ha először találkozunk az adott személlyel a nap folyamán, és mindenkivel, akivel valamilyen mellékes okból kapcsolatba lépünk: a postással, az autóbuszsofórral, a rendőrrel, akitől információt kérünk, az eladóval, az utasokkal, akikkel egy fülkében utazunk a vonalon, az irodai alkalmazottai, akikkel valamilyen ügyintézés folytán találkozunk. Előfordulhat, hogy a köszönés ezekben az embereken bámulatot és zavart okoz, mert nincsenek hozzászokva, de még mindig jobb egy kis csodálkozást előidézni, mely után azt gondolják „milyen kedves ember”, minthogy azt, hogy „itt egy újabb tuskó”.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

A széphalmi imádsága

Vagyis a református testvér Kazinczy Ferencé, a nyelvújítóé. 1826 februárjában Stettner Györgynek (írói nevén Zádor) ezt írta levelében: „Képzeld – mert úgy hiszem, nem fogod hallani szavamat részvétellel és javallás nélkül – a múlt holnapban egy iskolai könyvet dolgozék. Feleségem két legifjabb fiamat, kinek egyike Bálint nyolc, Lajos öt esztendő, Bibliai törtéirakkal mulatgatja. Minthogy ő azokat franciául tanulta a Klastromban (Bécsben) s most magyarul kell mondania sokszor elakad a beszédében, s magyar könyvet kért rá. Hübnerünk... ügyetlen beszéde... elakasztja. Egy hét alatt kész vala nálam Hübner úgy, hogy a gyermek egy kevés gyakorlás után saját szavaival elmondhassa, amit olvasott, vagy olvastatni hallott.” A felvilágosodás szellemében gondolkodó író, költő, nyelvész életének rejtett ideje volt ez, akinek Lajos fia a szabadságharc mártírja lett.

A szóban lévő bibliai történetek az ő szavaival 1831-ben kerültek nyomdába. Mintha maga is rácsodálkozott volna szokatlan tárgyú munkájára, amikor őszintén vetette papírra: „... mint a gyermek, gyermeki lellem által oly dolgokra hagyom kapatni magamat, melyek nem tartoznak rám.” Felesége, gyermekei kedvében járt, amikor a Szentírás, hüen adta közre a szavaival, s nem csupán gyerekeknek, hanem felnőtteknek is szánta. Más szent történetek, emlékek, fordított és saját imádságok is kerültek a könyvbe, amelyek azt bizonyítják, hogy a lelkeségi irodalom sem volt közömbös számára. A levelében említett *Johann Hübner* német pedagógus volt, ötvenkét bibliai története 1714-ben jelent meg. A saját szavaival fogalmazott történetei írásakor *Pyrker László* egri érsek őszövségi történetét is fordította – egyidőben.

Amikor 1991-ben postán *Busa Margit* tudományos főmunkatárs elküldte címemre az általa gondozott, 1831 után először megjelent *Kazinczy-Bibliát* és elolvastam, a költő, nyelvész alakját Munkácsi várbörtönének ablakrácsai mögé képzeltem szabadulása előtt, amint széphalmi otthona felé tekint; az elvadult kertre, házra, ahol majd később melegengethet családi fészket, és írhatja Bibliáját, imádságait.

Gyönyörű nyelve a XIX. századból arra példa, hogy lehet a gondolatíságot és az érzés tisztaságát tovább adni, és valóban úgy, ahogyan egy „felnőtt-gyermek” teheti. *Eugénia* lánya amikor bérnalkozott (lánya katolikusok voltak felesége vallása után), a Gyermekjézust kereszttel a vállán ábrázoló emlék képecskére a *Bizakodás* című imádságának szavait írta: „Keresztetéd zúgolódás nélkül viseld.” Hét esztendei börtön sok benső küzdelem hitelesítette a kérését.

Ez az imádsága az egyik legbensőségesebb Kazinczy hitbéli meggyőződésének, etikai tartásának bizonylata. Álljon itt egy részlete úgy, ahogy ő eredetiben leírta:

„Nyugva vetem alá magamat rendeléseidnek éltém' minden viszontagságai közt, 's erős hittel tészem le annak sorsát a' mindenek' jó és nagy hatalmú atyja' kezébe.

Borús napjaimban nálad keresek vigasztalást, 's lelkem jószágodban leli fel szenvedéseit közt az enyhülete; nem hagysz te engem bánatomban elcsüggedni.

Jóságodak nincs határa, mint hatalmadnak; nincs olly örvény, melyből ki ne kaphass, ha bölcseséged jónak látja.

Bár késsék segedelmed, én tebenned bízni nem szűnök; megtartasz te engem végtelen jószágod szerint.

Azon megszámlálhatatlan sokaságában, melyre atyáskodó gondjaid kiterjednek, te rólam meg sem feledkezel. *Hányszor nem tapasztalám már, hogy karod akkor tarta meg, midőn úgy hittem, hogy már oda vagyok.*

Tégy velem, nagy Isten, a 'szerint mostan is. Bizakodva ajánlom a 'te kezeidbe sorsomat. Te nem akarhatsz egyebet mint ' mi énnekem is javamra van, és ha tereád hagyom dolgaim' intézését, gondod lésszen rám.”

Az idézett bekezdés bár nem könnyű a mai olvasónak, gondolati gazdagsága miatt érdemes többször elolvasni. Ökumenikus imádságnak szánta az író, elküldte észrevételezésre a bencés költő *Guzmics Izidornak* is.

† Tóth Sándor

hírek információk

Az idén a keresztény egyházak az Ökumenikus Imahetet az egységért január 16. és 23. között rendezik. A hét alap gondolata: „Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2). A magyarországi ünnepélyes megnyitót január 16-án, azaz ma 18 órakor tartják a budapesti Deák téri evangélikus templomban a magyarországi keresztény egyházak vezetőinek részvételével. Beszédet mond Erdő Péter bíboros, igét hirdet Balog Zoltán református püspök, a Zsinat lelkészi elnöke.

Az Ökumenikus Imahét keretében Szegeden a Székesegyházban Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök, Kiss-Rigó László püspök, valamint a szegedi keresztény közösségek felelős lelképásztorai és híveinek képviselőinek részvételével tartanak ökumenikus Istentiszteletet január 18-án, kedden 18 órakor. A hét részletes szegedi programját az alábbiakban közöljük:

Január 16. vasárnap 18 óra: Piarista templom
(Bálint Sándor u. 14.)

Igét hirdet: Cserhádi Sándor evangélikus lelképásztor

Január 17. hétfő 18 óra: Evangélikus templom
(Tisza Lajos krt. 16.)

Igét hirdet: Balogh Barnabás baptista lelképásztor

Január 18. kedd 18 óra: Székesegyház

Igét hirdet: Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök, Kiss-Rigó László püspök

Január 19. szerda 18 óra: Kálvin téri református templom

Igét hirdet: Kopasz István plébános

Január 20. csütörtök 18 óra: Baptista imaház (Hétvezér u. 5./b)

Igét hirdet: Benyik György plébános

Január 21. péntek 18 óra: Kalkuttai Teréz Anya templom
(Újszeged, Fő fasor 101.)

Igét hirdet: Juhász András református esperes

Január 22. szombat 18 óra: Szent Gellért templom
(Tátra tér 5.)

Igét hirdet: Kereskényi Sándor református lelképásztor

Január 23. vasárnap 18 óra: Honvéd téri református templom

Igét hirdet: Imrényi Tibor ortodox lelképásztor

A Szegedi Ökumenikus Lelkéször tagjai kérik, hogy január 16. és 23. között minden pap, illetve lelkész a maga gyülekezetének tagjaival imádkozzék minden keresztény egységéért, Krisztus akarata szerint. Továbbá keressék annak módját, hogy a hívek aktív jelenlétével imanyolcادت tartsanak minden krisztushívó hit- és szeretetbeli egységéért fohászokodva.

Dömötör séta címmel különleges programra várták az érdeklődőket január 15-én a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai, mely a Dömötör-torony építéstörténetének ismertetésével indult, majd bemutatták a torony földszinti részén kialakított, Aba-Novák Vilmos falfreskójával díszített keresztelőkápolnát, továbbá a nyolcszögletű emeleti részt. A tematikus séta a Székesegyházban folytatódott, ahol a Dömötör-kápolna történetét hallgatták meg a résztvevők.

Értékelte az elmúlt félév munkáját a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium közössége. A hallgatók az őszi félévben a társadalmi felelősségvállalás jegyében többféle önkéntes akciót szerveztek Szegeden. Októberben, az Idősek Világnapján a Szegedi Ősz Idősothonban adtak műsort versekkel, énekekkel, hegedűmuzsikával. Novemberben az Életrevalók Tanoda falát festették ki színes, vidám geometrikus mintákkal, december 6-án pedig Mikulás vetélkedőt szerveztek a dorozsmai hátrányos helyzetű gyerekeknek a Petőfi Sándor Művelődési Házban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászmunkatársai kérik, akik tehetik, segítsék munkájukat téli ruházati adományokkal. A jó állapotú, tiszta, használható ruhadarabokból álló felajánlásokat az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárba kérik eljuttatni csütörtökönként 14 és 16 óra között. Amire most kiváltható nagy szüksége van a rászorulóknak: férfi téli dzseki (nem szövetkabát), férficipő, alsónemű, valamint takaró és hálózsák. Az Egyházmegyei Karitászmunkatársak a világhálón: szegedcsanadikaritasz.hu oldalon érhető el, ahol további információ olvasható a szervezet munkájáról.

Ferenc pápa üzenete a béke 55. világnapjára (3.)

Párbeszéd a generációk, az oktatás és a munka között:
a tartós béke építésének eszközei

3. A tanítás és a nevelés, mint a béke mozgatórugói

Az elmúlt években világszerte jelentősen csökkent az oktatás és a képzés finanszírozása; ezeket inkább kiadásnak, mintsem befektetésnek tekintették. Pedig az integrált emberi fejlődés előmozdításának ezek az elsődleges eszközei; szabadabbá és felelősségteljesebbé teszik az embereket, nélkülözhetetlenek a béke védelmében és előmozdításában. Más szóval az oktatás egy olyan összetartó, civilizált társadalom alapja, amely képes reményt, jólétet és fejlődést teremteni.

A katonai kiadások ezzel szemben a hidegháború végi szintet meghaladó mértékben nőttek, és úgy tűnik, hogy a jövőben még tovább fognak növekedni.

Ezért a kormányoknak olyan gazdaságpolitikát kell kidolgozniuk, amely megfordítja az oktatásba történő állami beruházások és a fegyverkezésre fordított források közötti arányt. Ezen túlmenően a népek és nemzetek fejlődése szempontjából a nemzetközi leszerelés valódi folyamatának folytatása elengedhetetlen, mivel felszabadítja a pénzügyi forrásokat, amelyeket így megfelelőbben lehet felhasználni az egészségügyben, az iskolák, az infrastruktúra, a környezetvédelem stb. számára.

Szeretném, hogy az oktatásba történő beruházás mellett nagyobb erőfeszítéseket tegyenek a gondoskodás kultúrájának előmozdítására, ami a társadalmi megosztottsággal és az intézményi tétlenséggel szemben közös nyelvvé válhat, amely a korlátok lebontásán és a hidak építésén dolgozik. „Egy ország akkor fejlődik, ha kulturális összetevői: a népi, az egyetemi, az ifjúsági, a művészeti és a technikai kultúra, a gazdaság kultúrája, a családi és a média kultúrája konstruktív párbeszédet folytatnak egymással.” Ezért új kulturális paradigmát kell kovácsolni „egy globális oktatási paktumon keresztül a jövő nemzedékei számára és a jövő nemzedékeivel együtt (...), amely a családokat, közösségeket, iskolákat, egyetemeket, intézményeket, vallásokat, kormányokat és az egész emberi családot elkötelezi annak érdekében, hogy érett embereket képezzenek.” Egy paktum, amely az ökológia integrált oktatásának előmozdítására irányul a béke, a fejlődés és a fenntarthatóság kulturális modellje szerint, amelynek középpontjában az ember és a környezet közötti testvériség és együttélés áll.

A fiatalabb generációk oktatásába és nevelésébe való befektetés a fő módja annak, hogy célzott képzéssel lehetővé tegyünk számukra azt, hogy elfoglalják a munka világában a megfelelő helyet.

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.